

Fra guttegruppe til kompisgjeng

Vi presenterer her to artikler som omhandler pilotprosjektet «Samspills- og samtaleverksted for gutter i alderen 6. til 10. klasse». Prosjektet ble gjennomført i samarbeid mellom Autismeforeningen i Norge, Akershus fylkeslag og SPISS i 2013. Artiklene er skrevet av henholdsvis Torill Fjæran-Granum og Eli Marte Rusten fra SPISS og Anna Karlsen, representant for guttenes foreldre. Den første artikkelen beskriver forløpet i samtalegruppen som ble drevet av SPISS, mens den andre artikkelen tar for seg foreldrenes videreføring av gruppen etter at tilbudet hos Spiss var avsluttet.

Guttegruppen – en spennende faglig utfordring

Av Torill Fjæran-Granum og Eli Marte Rusten

Våren 2013 fikk SPISS en henvendelse fra Akershus fylkeslag av Autismeforeningen i Norge, ved foreldregruppen i Follo, om vi kunne tenke oss å være med i et pilotprosjekt der vi samlet et antall gutter i alderen 6. til 10. klasse, som alle hadde Asperger syndrom. De ønsket at vi skulle lage et opplegg for guttene som både inneholdt psykoedukative elementer, men som også skulle være et fritidstilbud for guttene. Dette syntes vi hørtet veldig spennende ut, og siden vi også flere ganger tidligere hadde snakket om å starte noe lignende, sa vi ja.

Foreldregruppa i Follo, ved Berit Kristin Haugdal, laget deretter en prosjektbeskrivelse, der prosjektet fikk navnet «samspills- og samtaleverksted for gutter i alderen 6. til 10. klasse».

Rammene rundt prosjektet skulle være maks 8 deltagere som skulle møtes en gang pr mnd. i SPISS sine lokaler, i alt 5 ganger på kveldstid, kl. 18 – 20. SPISS sto ansvarlig for utforming og drift av opplegget og foreldregruppa i Follo hadde ansvar for utvelgelse av deltakere, samt økonomi.

Foreldrene betalte totalt kr 1250,- for fem møter, mens autismeforeningen dekket resten av SPISS sine utgifter (timebetaling til de to lederne, samt bruk av lokalet og bevertning). Møtene ble holdt i SPISS sine lokaler og to av SPISS kollegaene, Torill Fjæran-Granum og Eli Marte Rusten, ledet møtene. Foreldrene til guttene var velkomne og fikk sitte på et eget møterom mens samtalemøtet var i gang. Møtene varte i 2 timer, med en matpause midt på, der også foreldrene deltok. Det ble bestemt at vi serverte pizza og mineralvann i pausen. Datoene for samlingene var 28/8, 18/9, 9/10, 30/10 og 20/11 2013. Før oppstart ble det holdt et informasjonsmøte for foreldrene og etter avsluttet prosjekt hadde vi et oppsummeringsmøte med foreldre.

Faglig bakgrunn

Psykoedukasjon er et begrep som beskriver det å lære om egen tilstand eller diagnose og hva det betyr for den enkelte og er et relativt vanlig tiltak når mennesker har fått en eller annen diagnose, uansett

hva slags sykdom, tilstand eller skade man skal lære seg å leve med. Innenfor autismefeltet har det blitt mer og mer vanlig å jobbe med barn, unge og voksne ved hjelp av ulike arbeidsbøker og samtaler, der de får vite mer om autismetilstanden sin og hva dette betyr for dem i praksis. I SPISS jobber vi ganske mye på denne måten, men da i hovedsak med enkeltpersoner. I dette prosjektet skulle denne innfallsvinkelen tilpasses en gruppe bestående av jevnaldrende gutter med samme diagnose, men med ulike væremåter.

En tid før prosjektet ble startet deltok vi på en nasjonal konferanse der ledere for ulike psykoedukative grupper rundt om i landet presenterte sine arbeidsmåter og resultater. Dette var grupper for både barn, unge og voksne med autismetilstander. Her ble vi spesielt inspirert av lederne for en av gruppene for voksne, som la fram en modell der gruppedeltakerne aktivt var med på å forme samtalenes innhold og velge tema for samlingene ved å starte hver samling med å stemme fram et tema de ønsket å snakke om. Vi så for oss at dette kunne være en god arbeidsmåte også for vår gruppe, selv om deltakerne der var yngre. Det å skape et eierforhold til psykoedukativt arbeid er en absolutt fordel, kanskje særlig blant mennesker som i utgangspunktet møter med skepsis. Mange unge med autismetilstander har erfart at det de kommer med enten ikke blir forstått eller ikke blir godtatt av andre. Det å få være med og bestemme innholdet gjennom avstemming i gruppen, tenkte vi derfor ville gi guttene en ny erfaring i forhold til egen påvirkning.

Struktur

SPISS laget en plan for møtene: vi skulle ha et bestemt samtaletema hver gang. Vi ville at guttene skulle være med å bestemme disse temaene. Vi laget en fast struktur der vi først hadde en økt med samtale (ca 45 min), så matpause sammen med foreldre (ca 30 min) og til slutt en økt med brettspill/ annen sosial aktivitet. Denne økten ble avsluttet med en video fra YouTube valgt av en av guttene etter tur. Samtaletemaene skulle dreie seg om problemstillinger knyttet til det å ha Asperger syndrom i ungdomsalder. I starten av hvert møte skulle guttene komme med forslag til tema og stemme over hvilke tema de helst ville snakke om.

Erfaringer og refleksjoner

Vi så relativt raskt at samtaleøkten måtte kortes ned noe og være mer styrt av oss voksne. Vi snakket også om noen tema som ikke var direkte knyttet til Asperger syndrom, fordi det var forslag fra guttene, som f.eks. om interesser de hadde, hobbyer osv. De fleste guttene spilte MineCraft og vi forsøkte derfor å etablere en lukket gruppe for guttene. Vi leide serverplass og en av foreldrene tok ansvar for driftingen av dette. Dette ble imidlertid ingen stor suksess fordi mange av guttene heller ville spille på andre servere der de allerede deltok.

Matpausen og spilløkten var de øktene som fungerte best, vi så at guttene etter hvert ble kjent og deltok mer sosialt med hverandre. I starten spiste de ved samme bord som egne foreldre, mens de siste gangene satt guttene sammen på eget bord. Dette valgte de selv.

Vi erfarte at guttene var veldig ulike og ingen av dem hadde tidligere vært i gruppe med jevnaldrende som hadde samme type vansker som dem selv. Dette var grunnen til at vi brukte det første møtet til å lage en skriftlig oversikt over guttenes interesser. Dette ble gjort sammen med guttene på en flipover og senere skrevet på mail som referat. Vi hadde kategorier som data, sport, musikk og dyr. Vi ønsket

med dette å visualisere hvem som ev. hadde noe felles slik at guttene skulle oppleve mening med å møte de andre.

Vi så at guttene satte pris på den tydelige strukturen og at de forventet at møtene forløp på samme måte hver gang. Det å velge video fra YouTube som avslutning var særs vellykket. Guttene opplevde her at de videoene de selv likte også ble godt tatt imot av de andre, noe som ga mestringsfølelse og følelse av å høre til / passe inn. Flere av guttene ga uttrykk for at dette var en ny opplevelse for dem og de syns det var gøy at de andre også likte de videoene de valgte.

Det siste møtet ble brukt til å oppsummere guttenes erfaringer. De stemte blant annet over samtaletema, meny og spilløkten.

I tabell 1 ser vi hvordan stemmene fordelte seg.

	Samtale	Mat (pizza)	Spill og video
Innhold	• Presentasjon • Mas • Stress • PC/spill på skolen • Venner • Å bli sint • Framtid/yrke • Dataspill • Minecraft	• skinke og ost • tomat • pepperoni	• sjakk • Edisonsett • vitseleken • tantrix
Delkarakterer	6, 0, 6, 4, 3, 0	6, 0, 6, 5, 4, 5	6, 6, 5, 5, 6 (+ en blank stemme)
Gjennomsnitt-karakter	2,8	4,5	5,4

Tabell 1: Guttenes meninger om samtalegruppens tilbud.

Det å være med å foreslå og stemme over tema for samtale hadde særlig to positive funksjoner, dels ble guttene på denne måten kjent med hverandres fokus og preferanser og dels ble denne måten å velge tema på oppfattet som rettferdig av samtlige gutter, også de som ikke fikk sitt forslag stemt fram. Personer med Asperger syndrom har ofte en sterk rettferdighetssans og kan bli frustrerte dersom de opplever at noe er urettferdig. Dette kunne ha skapt unødvendige konflikter som vi nå unngikk. At selve samtaleøkten måtte kortes ned i tid i forhold til opprinnelig struktur tror vi henger mer sammen med guttenes alder og modenhetsnivå enn med selve formen.

Vi i Spiss lærte mye om hvordan psykoedukasjon i grupper kan og bør drives, da spesielt for ungdom med Asperger syndrom. For tiden driver vi i Spiss en samtalegruppe for voksne personer med Asperger syndrom og en sinnemestringsgruppe for småskolebarn med autismetilstander. Vi ser for oss å starte og drive flere slike grupper i framtiden, både for ungdom, gutter, jenter, barn og voksne og opplever at vi stadig får mer og mer kompetanse på denne måten å jobbe på.

Fakta om SPISS

SPISS er en privat, spesialpedagogisk virksomhet som tilbyr spisskompetanse på tema knyttet til autismspektertilstander (ASD). Alle som jobber i SPISS har lang og bred kompetanse fra arbeid med personer med autisme, Asperger syndrom og tilsvarende.

SPISS tar oppdrag over hele landet, holder kurs, gir veiledning og selger bøker og hefter gjennom SPISS Forlag.

SPISS samarbeider med pårørende, personer med egen (mistenkt eller stadfestet) diagnose, barnehager, skoler, omsorgsboliger, PPT, BUP, habiliteringstjenester og alle andre som ønsker vår hjelp.

SPISS holder til i Oslo, Frysjavaen 33B. Nettside: www.spiss.no

Guttegruppen i Follo holder koken

Av Anna Karlsen, mor i «Guttegruppen i Follo»

Som mor til en av guttene som fikk være med på pilotprosjektet hos SPISS høsten 2013, vil jeg gjerne dele noen av de erfaringene vi høstet fra samtalegruppen. Av flere positive effekter var det spirende vennskapet vi kunne se mellom flere av guttene og nettverket blant foreldrene blant de mest gledelige. Derfor var vi raske med å videreføre gruppen i privat, foreldredrevet regi. Ett år etter piloten treffer vi hverandre fortsatt hver måned til ulike spill og sosialt samvær rundt matbordet. Ved å dele historien vår, er håpet å inspirere andre foreldre til å starte grupper for sine gutter og jenter. Da hadde de positive ringvirkningene av Autismeforeningens initiativ spredt seg enda videre.

En mors refleksjoner fra samtalegruppen

Den opprinnelige hensikten med pilotprosjektet var å gi gutter med Asperger syndrom en faglig styrt arena med mulighet til å snakke om felles utfordringer og dermed får økt selvinnsikt. Som beskrevet i artikkelen til Fjæran-Granum og Rusten, endret fokuset seg underveis. Samtaledelen ble vektet ned til fordel for økt fokus på det sosiale aspektet – samhandling mellom guttene. Tatt i betraktning av at de fleste guttene var rundt 11-12 år gamle, ble dette en naturlig konklusjon ganske raskt. De var nok ikke modne nok til å reflektere lenge sammen over livets utfordringer. Men det ville nok også være utfordrende dersom de hadde hatt noen flere år på baken. Evnen og motivasjonen til åpenhet og small-talk i en gruppe er vel ikke det en pubertetsungdom er mest kjent for.

På den annen side, våre prepubertale gutter var fortsatt i en alder med lekelyst og nysgjerrighet. Mange ga tydelig uttrykk for at det var spennende å være med i gruppen på SPISS. Det var godt å observere at fagpersonenes klare struktur og forutsigbare væremåte på møtene ga trygghet i gruppen. Måten samtalene ble styrt på bidro til økt selvfølelse. Det at ens diagnose blir møtt med positiv interesse og opplevelsen av å være «en av gjengen» er dessverre ikke daglig kost for guttene våre. Desto hyggeligere var det å være vitne til at ens sønn gjerne ville dra avgårde til SPISS, gang på gang. Positivismen ga seg også utslag i uttalt glede over å spille brettspill med de andre guttene. Noe vi aldri har opplevd igjen hjemme, verken før eller siden.

At løftet om pizza og brus som del av agendaen hver gang bidro til å løfte stemningen skal ikke stikkes under en stol. Men det var vel anvendt tid og penger. Det føltes som om matpausen ble viktigere for hver gang – og praten gikk livligere og livligere rundt de rene guttebordene. Den ene vitsen etter den andre ble lært bort. På vei hjem hadde vi mentalt slitne, men tilfredse gutter i baksetet.

Vi foreldre slo leir på et eget møterom, overlatt til oss selv. Vi fikk tilbud om å lese faglitteratur og se filmer om autisme, noe vi raskt avslo. Det å kunne sitte rundt et bord og dele erfaringer med andre i samme situasjon og på samme sted i livet, var mer enn nok påfyll og føltes veldig meningsfullt. Praten gikk lett og både strikketips og gode råd om overgang til ungdomsskolen ble delt. Men det var nok uvant for de fleste av oss å la guttene være alene i samtalegruppen. Det er ikke til å komme i fra at mange av oss ofte er tilretteleggere og «beredskapstropp» i bakgrunnen i mange sammenhenger på

guttas fritidsaktiviteter. Til å begynne med stoppet vi da også opp og lyttet om det virket som det var høy temperatur på grupperommet, men vi lærte ganske raskt å slappe av og slippe kontrollen litt. Vi var jo blant likesinnede og en sosial brøler til eller fra var det ikke noen som brydde seg om. Det var befriende.

Vi satt også igjen med en følelse av å bli involvert i prosessen hos SPISS. Det var ikke slik at vi var med i samtalene mellom guttene, ei heller fikk vi bidra i prosessen. Men vi fikk være med i spisepausene og vi fikk små referater og tilbakemeldinger fra møtet på mail mellom hver gang. Dette resulterte i at vi ble godt kjent med strukturen som SPISS styrte etter og som vi dermed kunne kopiere i egen regi. Det var definitivt en suksessfaktor.

Oppstart av «Guttegruppen i Follo»

Det sto tidlig klart for oss foreldre at den positive fellesskapsfølelsen både på foreldrerommet og inne hos guttene – og de spirene til vennskap guttene i mellom vi kunne se - måtte tas vare etter avsluttet pilotprosjekt. Så fort juleferien var unnagjort, var vi derfor i gang med nye treff i egen regi. Gruppen fikk etter hvert navnet «Guttegruppen i Follo». En praktisk orientert beskrivelse ettersom vi alle tilhørte en Follo-kommune.

Ingen av oss hadde ambisjoner om å videreføre praksis med samtaletemaer i gruppen. Til det kreves det en dedikert fagperson. Men det sosiale ville vi gjerne ta vare på og forsøke å videreutvikle.

Vi var så heldige at vi fikk lov til å disponere Vassbonn Fritidsklubb på Vassbonn skole på Kolbotn én lørdag i måneden i to timer. Klubbleder Christian Lund har fra første gangs forespørsel ivret for å gi våre gutter et tilbud og en tilknytning til Klubben, noe vi er svært takknemlige for. Det å møtes på en nøytral arena som en fritidsklubb gir, og ikke hjemme hos en av guttene, har vært en av suksessfaktorene. På Klubben stiller alle på like fot og det finnes godt med felles aktiviteter til å samles om, eller rom til å trekke seg unna på ved behov.

For å dele på ansvar og oppfølging, har gruppen hatt som en regel at minst én forelder skal følge med sin gutt på treffet. Søsken derimot, har ikke adgang. Dette ut fra tanken om at det først og fremst gutten med ASD som skal være i fokus og for å legge til rette for at guttene orienterer seg mot hverandre fremfor mot egne søsken.

Fra første treff kopierte vi strukturen som ble innarbeidet hos SPISS, og som jo var kjent og trygg for guttene. Først var det tid for ulike aktiviteter som bordtennis, biljard og lufthockey. Spill på spillkonsoll og medbrakt mobil- og datautstyr har vi bevisst holdt oss unna. Målet har vært å inspirere til annen «gammeldags» fellesaktivitet, som en motpol i en hverdag tilstrekkelig styrt av databruk for våre gutter. Midtveis samlet vi oss til et felles måltid rundt kjøkkenbordet. Serveringen her ble lagt på et meget lavt nivå for å forenkle gjennomføringen. Varmer pølser eller vafler fungerer mer enn godt nok. Hensikten er ikke å gi en gastronomisk opplevelse, men å skape et naturlig samlingspunkt og en ramme for gode samtaler. Etter enda mer spilling på Klubben, avsluttet vi med felles visning av YouTube-filmer. Hver og en fikk etter tur velge en filmsnutt for å vise de andre. Et høydepunkt på treffene, med stor variasjon og mye humor involvert. Man skal heller ikke undervurdere effekten av å ha en felles, rolig avslutning. En tydelig markering på at treffet snart skulle slutte for dagen.

Den første gangen skrev vi en agenda og hang opp på en vegg for at guttene skulle kunne orientere seg. Etter noen ganger avtok imidlertid behovet for skriftliggjøring. Guttene ble raskt kjent med, og trygge på, strukturen på treffet og med de andre guttene. Rigiditet ifht. tidspunkter og rekkefølger

avtok. Tryggheten i gruppen har sågar ført til at vi også har gjennomført alternative treff som felles kinotur, bowling og hjemmebesøk hos noen av guttene som har hatt lyst til å ha besøk av de andre. Dette har opplevdes som en positiv utvikling og vi har planer om flere alternative aktiviteter. Men fortsatt er Vassbonn Fritidsklubb det stedet vi har som vår felles, trygge base som vi vender tilbake til.

Guttegruppen anno 2015

I det vi går mot sommer i 2015, er Guttegruppen i Follo fortsatt i full drift. Vi har klart å gjennomføre fire-fem treff hvert halvår og har en plan også for høsten 2015.

De fem guttene som var med fra begynnelsen, er fortsatt med. I tillegg har vi gjennom reklamering på i nyhetsbrevene til Autismeforeningen i Akershus på nettet lyktes i å trekke til oss noen nye interesserte gutter i samme alder, både fra Oslo og andre deler av Akershus. Vi så et behov for å gjøre gruppen mindre sårbar dersom noen skulle velge å slutte, eller ikke kan komme en lørdag. Litt nytt blod har vært berikende både for gutter og foreldre og lover godt for den videre driften.

Det er ikke til å komme fra at motivasjonen hos den enkelte gutt kan variere og det er ikke hver gang det «passer» å ta turen til Klubben. Med gutter på full fart inn i tenårene, må vi nok regne med at nektet deltagelse på guttegruppen også kan bli uttrykket for en tenårings markeringsbehov. Men håpet er da at gruppen har vokst seg så robust at den tåler litt inn- og utmeldelse etter dagsformen.

Noen ganger må det innrømmes at man som mor har tvunget med seg en noe mer lunken gutt på treff fordi mor selv setter så stor pris på samværet. Nettverksbyggingen med andre foreldre er så verdifullt i seg selv og i guttegruppen treffer man foreldre i nøyaktig samme livsfase. Dessuten har vi etter snart ett og et halvt år sammen, blitt godt kjent.

Den mest uheldige effekten av guttegruppen i min familie, er nok at de andre barna har følt på at de har blitt litt ekskludert og forbigått. Det har vært til tider vært tungt å svelge at mor og far har brukt så mye tid med bare ett av barna på et så attraktivt sted som Fritidsklubben – og til og med har mesket seg med vafler uten å dele! For å inkludere og avmystifisere arrangerte vi derfor felles juletreff med søsken til stede og hygget oss med julemat på buffet. Det var populært og har nok forebygget noe sjalusi når vi nå har gått inn i en ny sesong med treff uten søsken igjen.

Håp for fremtiden

Til tross for mulig turbulente år fremover med ungdommer med ASD i huset, er håpet av vi foreldre skal lykkes i å holde Guttegruppen i Follo i gang. Grunnlaget som guttene har fått er for verdifullt til å gi slipp på. En mors ønskedrøm er at guttene kan komme over i voksen alder med et trygt og stabilt nettverk av menn rundt seg. Menn som deler et sett med felles utfordringer og som kan spille på hverandre uten involvering fra oss foreldre. Fremtiden vil vise om den drømmen kan bli virkelighet.

Drømmen om nettverk og vennskap deles ganske sikkert av mange foreldre og barn rundt om i landet. Et råd til dere kan være å forsøke å lage egne gutte- eller jentegrupper. Gå sammen noen foreldre, finn et passende møtested og varm vaffelpressen, så er dere i gang. Det er mer enn godt nok å være en vanlig forelder til denne oppgaven.

Det gjenstår å takke Autismeforeningen Akershus ved Lora Rypen, og særlig daværende foreldrelagsleder i Follo Berit Kristin Haugdal, for at hun sto slik på for å få satt i gang

prøveprosjektet med samtalegruppe for gutter hos SPISS. Uten hennes stå-på-vilje hadde vi nok ikke hatt noen «Guttegruppe i Follo» i dag. Tusen takk!

Ti råd til foreldre som vil starte egen vennegruppe

1. Finn et egnet samlingslokale med flere aktivitetstilbud for ungdom som dere kan disponere alene – eks. en fritidsklubb.
2. Vær tydelig på start- og sluttid for treffet. Drop-in fungerer dårlig.
3. Lag klare regler for hvordan dere skal ha det og kommuniser disse.
  - a. Skal søsken være med?
  - b. Er det lov med mobil og i Pad?
4. La hver enkelt forelder ta ansvar for sitt barn
5. Lag en tydelig struktur på de første treffene – sett gjerne opp en skriftlig agenda med tidspunkter for hver aktivitet. Det gir trygghet og forutsigbarhet
6. Et felles måltid gir ramme for gode samtaler
  - a. Kjøp inn mat på forhånd og tilbered den sammen
7. Sørg for å ha minst én forelder som er villig til å organisere og koordinere treffene
8. Vær pragmatiske og finn en enkel fordelingsnøkkel for felleskostnadene. Å splitte regningen på treffet og betale kontant til den som har lagt ut kan fungere bra
9. Finn en god rutine for kommunikasjon i foreldregruppen mellom treffene - Mail og Facebook er god hjelp
10. Våg som forelder å lene deg tilbake og la barnet ditt selv øve på å finne seg til rette i gruppen

Om artikkelforfatterne

Torill Fjæran-Granum

Torill Fjæran-Granum grunnla SPISS i 2000 og har siden 2007 jobbet 100 % i virksomheten. Hun har jobbet innen autismefeltet i ulike sammenhenger siden 1986. Torill er grunnutdannet førskolelærer og har en mastergrad i spesialpedagogikk spesialisert på autismspektertilstander. Torills spesialområder hos SPISS er ungdom og voksne med ASD, herunder par-samtaler, empowerment, tilrettelegging i fht. skole, arbeid og bolig, samt kommunikasjon, sosiale ferdigheter og psykoedukasjon. Hun arbeider mye med fokus på skolevegringsproblematikk og blir ofte brukt som veileder hos familier av barneverntjenesten. Torill har også ansvar for driften av SPISS Forlag og har det administrative ansvaret i SPISS.

Eli Marte Rusten

Eli Marte Rusten jobber 100 % i SPISS og begynte i virksomheten i januar 2009. Hun er utdannet journalist, men har vokst opp med en eldre bror med autisme og en mor som i sin tid var med å grunnlegge autismeforeningen i Norge. Eli Marte har mer enn 25 års erfaring fra arbeid med personer med ASD, både fra Danmark og Norge. Eli Martes spesialiteter i SPISS er søskenproblematikk, atferdsproblemer og ulike motivasjonsstrategier. Eli Marte jobber mye i skoler, omsorgsboliger og hjemme hos familier der personer med ASD har behov for atferdsmodifiserende tiltak.

Anna Karlsen

Mor til tre barn - hvorav én gutt på 13 år har ASD

For tips om egen vennegruppe – ta kontakt på e-mail:

anmarkar@online.no